

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg må med det samme sige, at jeg ikke har det mindste forstand på klor, overhovedet ikke det, der ligner. Men jeg tror også, så vidt som jeg har læst det brev her – der godt nok er stilet til hr. Anker Jørgensen, jeg ved ikke, hvorfor jeg har fået sådan et – at de 400 arbejdere, der har arbejdet med de ting, har betydelig mere forstand på dem end de 179 folketingsmedlemmer tilsammen.

Men desværre må jeg nok erkende, at de 400 medarbejdere og Dansk Sojakagefabrik nok er kommet i båd med os bønder. Vi er blevet ofre for en nyreligiøs bevægelse, der med vold og magt skal have alt ind under miljø. De, der tromler frem med miljøplaner osv. bare for at fiske stemmer ved næste folketingsvalg, bryder sig pokker om, at vi er i stribevis af mennesker i forskellige job rundt omkring, der har fået det psykiske miljø totalt ødelagt. Det er det, der er sagen i disse hidsige miljødebatter: man tager overhovedet ikke hensyn til de befolkningsgrupper, der rammer, det være sig klorarbejdere på Islands Brygge eller bønder.

Og man vil stille Folketinget over Københavns Kommune; jamen har man da tænkt sig at umyndiggøre Københavns Kommune, og hvis man har det, hvad bliver så det næste? Er der nogen i det danske samfund, der tror, at en miljøminister, uanset hvor dygtig han er, kan klare samtlige problemer i dette land? Så kunne vi jo for resten nedlægge alle de øvrige ministerier. Der er næsten ikke den ting, man ikke henlægger under miljøministeren: skovbrug, landbrug, bevaring af ældre bygninger, ja, jeg ved næsten ikke det, man ikke lægger under miljøministeren. Er det, fordi man som politiker ikke vil tage medansvar? Det er så dejlig nemt at sige: jamen det må blive miljøministerens afgørelse. Så er man så dejlig fri for alverdens ting.

Der er også noget med, at man jagter glorien for at få fat på stemmerne. Det sker også enkelte gange, når politikerne skal op at stå på et, jeg havde nær sagt stakkels landbrug eller nogle udsatte medarbejdere på Islands Brygge for at stikke hovedet op i en miljøglorie, som alligevel sidder for højt, at den glorie falder ned og bliver en løkke om halsen; men jeg ved så ikke, om det sker her.

Jeg kan i hvert fald sige, at Fremskridtspartiet overhovedet ikke kan støtte det for-

slag, der er fremsat, men det tænker jeg heller ikke at nogen havde regnet med.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg synes, hr. Damgaard Niensens bemærkninger om miljøet i og for sig meget godt fortæller, hvad det er, hr. Damgaard Nielsen og Fremskridtspartiet står for. Det var jo ikke Dansk Sojakagefabriks problemer, hr. Damgaard Nielsen beskæftigede sig med. Det var jo hr. Damgaard Niensens egne problemer, det var landmændenes problemer, det var et hadsk udfald mod de mennesker, som arbejder for at skabe et renere og sundere Danmark. Jeg vil gerne spørge hr. Damgaard Nielsen: hvilket spørgsmål optager den danske befolkning mest ifølge en lang række opinionsundersøgelser?

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg kan sige til hr. Ahlmann-Ohlsen, at det, der optager mig mest, er de menneskelige problemer. Det er klart, at der også skal være sikkerhed i verden, men den, der ikke vil vove livet, har sådan set ikke store ting at komme til verden efter. Der er usikkerhed, hvor vi end befinder os – det var den forrige taler inde på – enten vi går over gaden, eller vi er landmænd, eller hvad vi er. Men det kan ikke nytte noget, at vi til sidst lukker hele forretningen Danmark af miljøhensyn, for hvad så med befolkningen? Det er det, der ligesom dukker op en gang imellem: hvis vi bliver ved med at lukke og lukke og lukke, hvor havner vi så til sidst, hr. Ahlmann-Ohlsen?

Der må også være ansvarlighed i det, dette høje Ting gør. Man har vel ikke engang lavet en konsekvensberegning endnu af, hvad der sker f.eks. ved gennemførelsen af dagsordensforslaget om miljø med hensyn til landbrug og forurening fra byspildevand. Man har overhovedet ikke tænkt sig, hvad der sker. Ergo: mange ting, som man foretager sig herinde, er uigennemførlige.

Men jeg tror i hvert fald, at de, der arbejder på klorfabrikken, er sig deres opgave bevidst med hensyn til sikkerhed. Jeg tror, de gør det så godt, som det er menneskeligt muligt. Jeg tror, de også er ansvarlige.